

Jezus en de machten van de duisternis

Lucas 22:39-46

In de wachtkamer van Golgotha – zoals Gethsémane wel genoemd is – gebeuren vreemde dingen.

Terwijl Jezus dodelijk beangst is ... slapen zijn discipelen als ezels.

Dan dringt een samengeraapte bende de tuin van de olijven binnen.

Geen van de mannen heeft ooit de moeite genomen naar Jezus' woorden te luisteren.

Ze kennen Hem niet eens.

Judas moet maar aanwijzen wie zij arresteren zullen.

Het is een luguber tafereel.

Aan de overkant van het dal ligt de stad Jeruzalem.

Badend in een zee van licht.

De stad is op haar paasbest. Eén en al bedrijvigheid.

Maar in Gethsémane wrijven vermoeide en verschrikte leerlingen van Jezus de slaap uit hun ogen.

In het duister van de nacht flitst nog een zwaard door de lucht.

Maar de machten van de duisternis kun je met een enkel zwaard niet verdrijven.

Jezus biedt zichzelf vrijwillig aan.

'In de tuin van de pijn verkoos Hij als een Lam te zijn.'

Zijn discipelen krijgen een vrijgeleide.

De machten van de duisternis beleven een groots uur.

De satan – Gods tegenstander – behaalt nu zijn overwinning op Gods Zoon.

Het was al begonnen met de verzoeking in de woestijn.

Toen kwam de satan op Jezus toe.

Hij weerstond de verzoeking.

Sindsdien hadden de machten van de duisternis niet opgehouden Hem aan te vallen.

Het is naar een climax toegegaan.

Op Golgotha vindt het straks zijn hoogtepunt: *"Als je Gods Zoon bent, kom dan af van het kruis!"*

God blijkt echter sterker dan de machten van de duisternis.

Het mag dan nú het uur van de duistere machten zijn.

Op Paasmorgen is het uur van God.

Jezus heeft de wil van de Vader volbracht.

Hij heeft de beker van het lijden tot de laatste druppel leeggedronken.

Op de derde dag grijpt God, de Vader, handelend in.

Het licht doorbreekt de duisternis.

Jezus, de Zoon, staat op uit het graf.

Hij maakt een nieuw begin. Een nieuwe schepping.

Voor u en jou en mij

Ds. Jan K.C.Kronenberg, Stille Week 2002